

15

- Alteță, te-aș sfătui să-ți schimbi cămașa. După această încleștare grozavă, iese aburul din Domnia Ta așa cum iese dintr-o jertfă proaspătă. Dacă n-o schimbi, trebuie să primenești aerul pe care-l pierzi, iar cel din afară nu e atât de sănătos ca acela care iese din trupul Domniei Tale.
- Îmi schimb cămașa dacă e plină de sânge. L-am scos din luptă ?
- (*aparte*): De unde ! Nici măcar din răbdări nu l-a scos. Scos din luptă ? Dacă nu e rănit, înseamnă că trupul lui e un schelet descărnat, drum liber prin sabie.
- (*aparte*) :Sabia lui fugea de dușman ca datornicul de oraș, se aținea tot pe drumuri dosnice.
- Mișelul nu stătea locului o clipă.
- (*aparte*): Cum să stea locului când se năpustea mereu asupra ta ?
- Fugea de rupea pământul ! Nu-i vorbă, Înălțimea Ta ai și așa destul pământ, dar vezi că dușmanul, bătând în retragere își lăsa și pământul de sub el.
- (*aparte*): Cam atâtea palme câte oceane ai tu. Gogomanii !
- Mor de necaz că ne-au despărțit.
- (*aparte*): D-apoi eu ! Trebuia mai întâi să cadă lat ca să vedem cât e de lung nățărăul.
- Și când mă gândesc că dânsa îl iubește pe individul ăsta și pe mine mă dă la o parte !
- (*aparte*): Dacă este un păcat să faci o alegere dreaptă, prințesa e osândită pe vecie.
- Alteță, întotdeauna ți-am spus că frumusețea și mintea ei nu se potrivesc între ele. Fața e luminoasă , dar nu-i luminează mintea.
- (*aparte* : Aș ! Se ferește să-i lumineze pe nățărâi ca să nu-și știrbească razele.
- Hai la mine în odaie. Mare păcat că nu s-a sfârșit cu o spintecătură.
- (*aparte*): Dacă era spintecat dobitocul ăsta, n-ar fi fost niciun păcat.
- Vii cu noi ?
- Eu merg.
- Mergem cu toții.
- Bine, Alteță.